

М. І. Зуєв

Національний університет "Львівська політехніка", м. Львів, Україна

АСИМЕТРИЧНІСТЬ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ ІННОВАЦІЙНИХ ЕКОСИСТЕМ

Розглянуто твердження, що асиметричність державної підтримки інноваційних екосистем є значним викликом для збалансованого розвитку економіки. Встановлено, що державні ресурси надаються лише певним галузям, що вважаються пріоритетними для економіки, наприклад, IT, deep tech, біотехнології, тоді як інші галузі отримують значно менше уваги і фінансування. Зазначено види державної підтримки інноваційних екосистем. З'ясовано, що в Україні визначено пріоритетні інноваційні сфери, такі як defense tech, штучний інтелект, FinTech, Green Tech, AgriTech, Кібербезпека, Індустрія 4.0. Охарактеризовано основні кроки для того, щоб мінімізувати негативний вплив асиметричності державної підтримки інноваційних екосистем. При цьому, з'ясовано, що сьогодні державна підтримка інноваційних екосистем розподілена несиметрично та нерівномірно. Зазначено, що вказана нерівномірність значно зросла під час війни. Охарактеризовано рекомендації з національної підтримки, а також плани дій з її реалізації для кожної країни-партнера, відповідно до конкретних сфер політики, обраних кожною країною. Виявлено необхідність подальших досліджень підходів до розподілу ресурсів щодо державної підтримки інноваційних екосистем та координації дій на всіх рівнях влади.

Ключові слова: інновації; національна інноваційна екосистема; механізми публічного управління; інноваційний продукт.

Вступ

Постановка проблеми. Концентрація інновацій у великих містах (Київ, Львів) та окремих Західних регіонах країни, що отримують більше підтримки, збільшує соціально-економічні розриви між різними частинами країни. При цьому, асиметрія може призвести до недостатнього розвитку певних галузей, що в перспективі зменшує конкурентоспроможність країни на світовому ринку. У разі, якщо стартапи та малі компанії матимуть обмежений доступ до ресурсів, це може стримувати їхній розвиток й інноваційний потенціал. Саме тому вказане дослідження є особливо актуальним.

Актуальність дослідження. Дослідження асиметричності державної підтримки інноваційних екосистем важливе тому, що це може призвести до недостатнього розвитку інноваційних екосистем, що в перспективі зменшує конкурентоспроможність країни на світовому ринку.

Мета дослідження та основні завдання для її досягнення. Мета дослідження полягає в теоретичному узагальненні державної підтримки інноваційних екосистем України та її асиметричності, що зумовило потребу у вирішенні теоретичних наукових завдань, спрямованих на зменшення негативних наслідків, що виникають через нерівномірність державної підтримки інноваційних екосистем.

Предмет дослідження. Предметом дослідження є види державної підтримки інноваційних екосистем України, що є особливо актуальним в умовах вступу України до Європейського Союзу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідники М. О. Кохан, А. В. Мазур розглянули ресурсні передумови для успішного розвитку стартапів: фінансування, таланти, досвід, зв'язаність, доступ до ринків [2].

У науковій праці О. А. Гавриш та ін. розглянуто специфіку інвестування стартап-проектів на різних етапах його розвитку та особливості розвитку вітчизняної екосистеми стартапів [7].

Литвин І. В., С. О. Миськів дослідили особливості державної підтримки стартап-підприємництва в європейських країнах. Автори зазначають, що досвід європейських країн доводить, що ефективна ринкова економіка, спрямована на потреби суспільства, не може функціонувати без залучення держави. У жодній країні з високим рівнем економічного розвитку держава не відмовилася від регулювання та стимулювання основних соціально-економічних процесів, зокрема інноваційних. Аналіз механізмів державної підтримки інноваційної діяльності у країнах-членах Європейського Союзу показує, що основними інструментами цієї підтримки є: забезпечення гарантованих і стабільних державних замовлень на продукцію стартапів; надання пільгових кредитів; виділення грантів; здійснення прямих інвестицій у стартап-проекти; надання фінансових гарантій; застосування фіскальних переваг; надання нефінансової підтримки та консультативних послуг [10].

Виокремлення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Питання стартапів розглядали такі вчені, як М. М. Хаустов [15], Н. Ю. Подольчак, В. Я. Карковська, Я. В. Левицька [12], а в умовах євроінтеграційних процесів в Україні інтерес до стартапів також ві-

Інформація про авторів:

Зуєв Михайло Ігорович. Email: miszuiev@gmail.com; <https://orcid.org/0000-0002-4346-3393>

Цитування за ДСТУ: Зуєв М. І. Асиметричність державної підтримки інноваційних екосистем. *Ефективність державного управління* : зб. наук. пр. Вип. 3/4(80/81). Львів: НЛТУ України, 2024. С. 51–55.

Citation APA: Zuiev, M. I. (2024). Asymmetry of state support for innovative ecosystems. *Efficiency of public administration*, 3/4(80/81), 51–55. <https://doi.org/10.36930/508007>

дображено у дослідженнях С. В. Глібо, О. В. Розгон, І. Ю. Матюшенко [9]. Дослідження з публічного управління та інновацій здійснювали Т. І. Скібіна [13], І. М. Москалець [11] та інші, але асиметричність державної підтримки інноваційних екосистем вивчали фрагментарно.

Методи та інформаційна база дослідження. Під час дослідження використовували методи системного аналізу, синтезу та систематизації. Інформаційною основою слугували законодавчі та нормативні акти, які регулюють інноваційну екосистему, а також теоретичні та методологічні напрацювання вітчизняних і закордонних науковців, статистичні та аналітичні матеріали. У роботі використано дані з офіційних публікацій та періодичних видань.

Результати дослідження та їх обговорення

Військовий стан кардинально вплинув на економіку країни. Зовнішня економічна у довгостроковій перспективі не зможе повноцінно забезпечити у майбутньому розвиток України. Такий розвиток можливий за умови активного залучення в економіку інноваційних рішень. Тому підтримка з боку держави різних інноваційних екосистем, залучення інновацій прямо зараз є питанням безпеки нашої країни, й відповідно, необхідно забезпечувати подальшу розбудову середовища для заохочення інноваційної діяльності та нетворкінгу стартаперів і новаторів.

Згідно з Цілями сталого розвитку ООН, ухваленими в межах Резолюції Генеральної Асамблеї від 25 вересня 2015 р. № 70/1 "Створення стійкої інфраструктури, сприяння індустріалізації та інноваціям" передбачено, що країни мають працювати над створенням надійної та стійкої інфраструктури, яка підтримуватиме економічне зростання і сприятиме добробуту населення. Це також охоплює підвищення частки промисловості у ВВП і зростання рівня зайнятості у промислових секторах, особливо в країнах, що розвиваються, за рахунок наукових досліджень, інновацій та модернізації технологічних можливостей. Зокрема, акцентують на збільшенні кількості фахівців у галузі досліджень і розробок, а також на підвищенні обсягу інвестицій у науково-дослідні роботи, що має сприяти інноваційному розвитку [8].

Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом передбачає створення умов для розвитку інноваційних продуктів і ефективної охорони прав інтелектуальної власності (стаття 157). Стаття 159 Угоди визначає заходи зі спрощення інформаційних потоків, укладання угод на добровільній основі, а також стимулювання передачі технологій створенням сприятливих умов для цього процесу, таких як належна правова база та розвиток людського капіталу. Угодою також передбачено важливість розвитку наукових та технологічних знань, що сприятимуть сталому економічному розвитку та підвищенню конкурентоспроможності країн (стаття 374). Співробітництво в цій сфері спрямоване на інтеграцію України до Європейського дослідницького простору і сприяє розвитку науки, технологій та економіки, що базується на знаннях (стаття 375) [6].

Крім того, Угодою передбачено обмін передовим досвідом у галузі інновацій, що стосується комерціалізації результатів наукових досліджень, підтримки підприємницької діяльності, пов'язаної з використанням

технологій, та розвитку кластерів для доступу до фінансових ресурсів (стаття 379). Відповідно до Плану дій "Україна – ЄС", затвердженого Кабінетом Міністрів України 12 лютого 2005 р., заплановано заходи для зміцнення наукового обміну, стимулювання участі українських науковців у міжнародних конференціях, а також поширення інформації про можливості Європейського дослідницького простору [5].

Згідно з Національною економічною стратегією до 2030 року, затвердженою Кабінетом Міністрів України від 3 березня 2021 р. за № 179, ключові напрями розвитку підприємництва охоплюють стимулювання інновацій та поліпшення доступу до фінансування для компаній. Стратегія інноваційного розвитку, затверджена у 2019 р., передбачає розвиток інноваційної інфраструктури, підтримку стартапів, взаємодію з міжнародними партнерами та підвищення інноваційної культури через освітні та комунікаційні ініціативи [4].

Також у Державній стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки передбачено створення інфраструктури для підтримки інноваційних підприємств, таких як бізнес-інкубатори, консалтингові центри та інноваційні кластери. Однією з цілей є стимулювання впровадження інновацій у регіонах та підтримка стартапів і малих підприємств, які здійснюють інноваційну діяльність, а також розвиток регіональних систем інноваційної інфраструктури [3].

Проект Стратегії розвитку екосистеми інновацій в Україні охоплює десять стратегічних блоків, зокрема розвиток культури інноваційного підприємництва, програми для створення та акселерації стартапів, інноваційне оновлення малого та середнього бізнесу, а також стимулювання високотехнологічного експорту, визначає пріоритетні інноваційні сфери, такі як штучний інтелект, Кібербезпека, Індустрія 4.0, FinTech, Green Tech, defense tech, та інші [14].

Будь-яка інноваційна екосистема взаємозалежна і взаємопов'язана з іншими екосистемами. Наприклад, Програма EU4Digital розробила рекомендації щодо національної підтримки, а також плани дій з її реалізації для кожної країни-партнера, відповідно до конкретних сфер політики, обраних кожною країною: інтелектуальна власність на цифрові інновації (Республіка Вірменія); організаційна підтримка інновацій у сфері ІКТ (Азербайджанська Республіка); доступ до МСП у сфері цифрових інновацій до фінансування (Грузія, Україна); екосистеми інновацій ІКТ для стартап-проектів (Республіка Молдова); цифровізація промисловості (цифрова трансформація МСП у традиційних секторах). Приклади з ЄС охоплюють: One Stop Shop (принцип єдиного вікна, коли стартапи і засновники екосистем мають легкий доступ до всіх фінансових послуг та іншої підтримки, запропонованої на рівні ЄС), Enterprise Europe Network; Бізнес-центри в Китаї і Таїланді; Європейсько-японський центр промислового співробітництва; База даних доступу до ринку; Служба підтримки експорту (служба підтримки й інформація про доступ до ринку для імпорту в ЄС); Портал спільноти соціальних інновацій; Європейська торгова асоціація бізнес-янголів, Посівні фонди і гравці на ранніх стадіях ринку (EBAN); Бізнес-янголі Європи; Європейське партнерство стартапів (SEP); Асамблея прискорювачів, Форум єдинорогів, Форум інвесторів, Мережа стартапів європейських націй, Партнерська платформа EUCluster; Загаль-

ноєвропейська мережа центрів цифрових інновацій (DIH) [1].

При цьому, в Україні також діють державні механізми, спрямовані на підтримку інноваційного розвитку та сприяння діяльності інноваційних екосистем.

Український фонд стартапів (USF), що є однією з ключових ініціатив, спрямованих на підтримку технологічних стартапів, надає гранти для інноваційних проєктів на початкових етапах розвитку, що допомагає стартапам розвиватися та виходити на ринок. Основні напрями підтримки охоплюють IT, агротехнології, біотехнології, зелену енергетику тощо. Наприклад, Український фонд стартапів надає гранти на етапі ідеї (pre-seed) загальним фінансуванням до 25 000 дол. США та гранти на етапі перевіреної бізнес-моделі (seed) – до 50 000 дол. США.

Також Україна є асоційованим членом європейської програми Horizon Europe, що надає можливості для фінансування науково-дослідницьких та інноваційних проєктів. Програма охоплює широкий спектр галузей, зокрема IT, медицину, енергетику та екологію. Участь у програмі Horizon Europe дає змогу залучати європейське фінансування для вітчизняних інноваційних проєктів.

Також варто розглянути грантові програми Національного фонду досліджень України. Національний фонд досліджень фінансує науково-дослідницькі проєкти, які мають значний потенціал для впровадження інновацій. Програми фонду зорієнтовані на підтримку науковців, дослідницьких установ, а також приватних компаній, що працюють у сфері наукових досліджень та інновацій. Зокрема, відкритими для підтримки є програма грантів для фундаментальних і прикладних досліджень та програма розвитку інноваційних технологій.

До державного механізму з підтримки інноваційного розвитку та сприяння діяльності інноваційних екосистем варто віднести також спеціальний правовий режим для IT-компаній ДІЯ CITY, який надає сприятливі умови для розвитку технологічних компаній та стартапів. Програма містить низькі податкові ставки для IT-компаній, гнучкі трудові відносини та правові механізми для захисту інтелектуальної власності. ДІЯ CITY спрямована на створення умов для швидкого розвитку технологічних екосистем та залучення інвестицій.

Варто відзначити, що Україна також є учасником європейської програми CREATIVE EUROPE, яка фінансує інноваційні проєкти в галузі культури, креативних індустрій, а також цифрових технологій. Ця ініціатива націлена на підтримку креативних підприємців, інноваторів у сфері мистецтва, музики, медіа та дизайну.

Хоча Україна активно працює над створенням сприятливих умов для розвитку інноваційних екосистем через різноманітні програми фінансування та правові механізми, такі як зазначені вище урядові ініціативи та доступні європейські ініціативи, що, безумовно, надають широкі можливості для розвитку технологій, стартапів і малого бізнесу в Україні, але, при цьому, наразі, під час війни, в Україні склалася ситуація, коли ресурси, засоби та заходи підтримки нерівномірно розподіляються серед учасників інноваційної екосистеми. Така нерівномірність виникає з різних причин.

Так, наразі державна підтримка зосереджена в певних регіонах, здебільшого у місті Києві та Західних ре-

гіонах України, які вважаються більш безпечними, тоді як менші міста та Східні регіони залишаються без належної уваги. Це може призвести до концентрації інноваційного потенціалу в кількох великих технологічних хабах, що може негативно вплинути на рівень інновацій в інших регіонах.

Також державні ресурси надаються лише певним галузям, що вважаються пріоритетними для економіки, наприклад, IT, deep tech, біотехнології, тоді як інші галузі отримують значно менше уваги і фінансування, що може обмежити розвиток інновацій в інших секторах, які також можуть бути критично важливими для національної економіки.

Найбільшою проблемою є те, що великі, відомі інституції здебільшого мають більший доступ до державних грантів і пільг, ніж стартапи чи малі підприємства, що створює нерівні умови для різних гравців ринку і може стримувати розвиток інновацій серед молодих компаній.

Також існує проблематика асиметричності політик та регулювання. Так, іноді різні регіони та галузі підпадають під різні правові режими або норми регулювання, що створює нерівні умови для розвитку. Наприклад, такі галузі, як IT з більш сприятливим податковим режимом для інноваційного бізнесу будуть швидше розвиватися, ніж ті, де такі переваги відсутні.

Усе це виникає внаслідок того, що державні органи влади часто спрямовують ресурси до економічно розвиненіших регіонів, очікуючи вищої віддачі. Це призводить до ще більшого розриву між розвиненими та менш розвиненими регіонами. Також державні програми підтримки інновацій зосереджені на галузях, які вважаються стратегічно важливими або вигідними, залишаючи поза увагою інші сектори. Відсутність скоординованої політики між різними органами влади та приватним сектором також є причиною неефективного розподілу ресурсів.

Висновки та перспективи подальших розвідок

Під час дослідження розглянуто теоретичні аспекти асиметричності державної підтримки інноваційних екосистем, серед причин виникнення яких, на думку автора статті, є нерівномірний економічний розвиток регіонів, політичні пріоритети, брак координації між державними та приватними інститутами.

Проведене дослідження та обґрунтування отриманих результатів дали змогу визначити основні кроки для того, щоб мінімізувати негативний вплив асиметричності. Так, державні програми повинні бути спрямовані на розвиток інноваційних екосистем у різних регіонах, забезпечуючи рівний доступ до ресурсів та інфраструктури. При цьому, важливо забезпечити рівномірність розподілу державних ресурсів між різними галузями, зокрема тими, що мають потенціал для зростання, але не отримують достатньої уваги.

Також державна підтримка повинна бути адаптована до потреб різних типів інституцій, компаній, зокрема стартапів і малих підприємств, які потребують специфічних інструментів фінансування та консалтингу. Ваді необхідно покращити координацію між центральними та місцевими органами влади, а також між державними і приватними інституціями для досягнення максимального ефекту від підтримки.

Зважаючи на наведене вище, можна зробити висновок, що асиметричність державної підтримки інноваційних екосистем є значним викликом для збалансованого розвитку економіки. Вирішення цієї проблеми вимагає стратегічного підходу до розподілу ресурсів та координації дій на всіх рівнях влади.

Перспективами подальших досліджень у цьому напрямі є дослідження підходів до розподілу ресурсів та координації дій на всіх рівнях влади.

References

1. EU4Digital (2020). Від екосистем стартапів до фінансування інновацій: EU4Digital починає аналіз прогалин в законодавстві в галузі інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) в пріоритетних сферах. URL: <https://eufordigital.eu/uk/from-start-up-ecosystems-and-innovation-funding-to-intellectual-property-rights-and-the-digitisation-of-industry-eu4digital-begins-ict-legislation-gap-analysis-across-priority-areas/>
2. Kokhan, M. O., & Mazur, A. V. (2019). Regional determinants in the development of the Lviv startup ecosystem. *Rehional'na ekonomika – Regional Economy*, 94(4), 74–86. <https://doi.org/10.36818/1562-0905-2019-4-6>.
3. Верховна Рада України (2020). Постанова кабінету міністрів України Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-%D0%BF#Text>
4. Верховна Рада України (2021). Постанова кабінету міністрів України Про затвердження Національної економічної стратегії на період до 2030 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/179-2021-%D0%BF#Text>
5. Верховна Рада України (2023). План дій "Україна - Європейський Союз". URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_693#Text
6. Верховна Рада України (2023). Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text
7. Гавриш, О. А., Дергачова, В. В., Кравченко, М. О., et al. (2019). Менеджмент стартап проєктів: підручник для студентів технічних спеціальностей другого (магістерського) рівня вищої освіти; Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, Видавництво "Політехніка", 337.
8. Генеральна Асамблея ООН (2015). Резолюція, прийнята Генеральною Асамблеєю 25 вересня 2015 року. URL: <https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/migration/ua/Agenda2030-UA.pdf>
9. Глібко, С. В., Розгон, О. В., Матюшенко, І. Ю., et al. (2023). Створення правових умов здійснення інноваційної діяльності на шляху набуття членства України в ЄС. Харків: НДІ прав. забезп. інновац. розвитку НАПрН України, 250.
10. Литвин, В., & Миськів, С. (2024). Особливості державної підтримки стартап-підприємництва в європейських країнах. *Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення та проблеми розвитку*, 1(11), 238–249. <https://doi.org/10.23939/smeu2024.01.238>
11. Москалець, І. М. (2023). Роль інновацій у підвищенні ефективності публічного управління. *Economic Synergy*, 2, 89–104. <https://doi.org/10.53920/ES-2023-2-7>
12. Подольчак, Н. Ю., Карковська, В. Я., & Левицька, Я. В. (2021). Екосистеми розвитку стартапів як принцип здійснення державної інноваційної політики. *Інвестиції: практика та досвід*, 8, 82–87. <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2021.8.82>
13. Скібіна, Т. І. (2024). Роль інновацій у публічному управлінні та адмініструванні України. *Таврійський науковий вісник. Серія: Публічне управління та адміністрування*, 3, 88–95. <https://doi.org/10.32782/tnv-pub.2024.3.11>
14. Урядовий портал (2023). Розвиваємо цифрову державу: долучайтесь до обговорення Стратегії розвитку екосистеми інновацій в Україні. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/rozvyvaємо-tsifrovu-derzhavu-doluchaitesia-do-obhovorennia-stratehii-rozvytku-ekosystemy-innovatsii-v-ukraini>
15. Хаустов, М. М. (2023). Стартапи: створення та масштабування: монографія. Харків: ФОП Лібуркіна Л. М., 224. URL: https://ndc-ipr.org/media/publications/files/Mono_Startups_aWK106 u.pdf

M. I. Zuiev

Lviv Polytechnic National University, Lviv, Ukraine

ASYMMETRY OF STATE SUPPORT FOR INNOVATIVE ECOSYSTEMS

Introduction. The concentration of innovations in large cities (Kyiv, Lviv) and certain Western regions of the country, which receive more support, increases socio-economic gaps between different parts of the country. At the same time, asymmetry can lead to insufficient development of certain industries, which in the long run reduces the country's competitiveness on the world market. If startups and small companies have limited access to resources, this can hold back their development and innovation potential. That is why this study is particularly relevant.

The study of the asymmetry of state support for innovation ecosystems is important because it can lead to insufficient development of innovation ecosystems, which in the long run reduces the country's competitiveness on the world market.

Materials and Methods. In the process of research, methods of system analysis and other general methods were studied: synthesis, systematization. The information base of the research is legislative and regulatory acts regulating the functioning of the innovation ecosystem, theoretical and methodological developments of foreign scientists, statistical and analytical materials. The results were given data from official publications and periodicals of the National University "Lviv Polytechnic" and its units.

Analysis of Literary Sources. Researchers M. O. Kohan and A. V. Mazur explored the essential resources for the successful development of startups in their article, identifying key prerequisites such as financing, talent, experience, connectivity, and access to markets [2]. In the work of O. A. Havrysh et al., the authors examined the specific aspects of investing in startup projects at different stages of development, as well as the unique characteristics of the domestic startup ecosystem [7]. I. V. Lytvyn and S. O. Myskiv focused on the state support mechanisms for startup entrepreneurship in European countries. They emphasize that the experience of European nations demonstrates that a truly effective market economy, responsive to societal needs, cannot function without active state involvement. In no highly developed economy has the government relinquished its role in regulating and stimulating key socio-economic processes, particularly in innovation. Their analysis of state support mechanisms in EU countries highlights several critical tools: guaranteed and stable public procurement for startup products, provision of low-interest loans, allocation of grants, direct investment in startup projects, financial guarantees, fiscal incentives, as well as non-financial support and advisory services [10].

The topic of startups has been explored by scholars such as O. O. Kurchenko, L. I. Mulyk, S. O. Solntsev, G. O. Shvets, N. I. Sytnyk, and N. Yu. Podolchak. With Ukraine's ongoing European integration process, interest in startups has also been reflected in studies by entrepreneurs and experts like R. I. Babiachok and I. I. Kulchytskyi. Research in the fields of management, particularly in the realm of innovation, has been carried out by N. Yu. Podolchak, O. I. Bilyk, V. Ya. Karkovska, and O. V. Khymych, among others. However, the issue of asymmetry in state support for innovative ecosystems has only been partially addressed in these studies.

Results. The research successfully addressed theoretical scientific tasks related to identifying examples of asymmetric state support for innovative ecosystems. According to the author, the primary causes of this asymmetry include uneven regional economic development, shifting political priorities, and a lack of coordination between state and private institutions.

The analysis and validation of the results enabled the identification of key steps to mitigate the negative effects of such asymmetry. State programs should focus on developing innovative ecosystems across all regions, ensuring equal access to resources and infrastructure. Moreover, it is crucial to balance the distribution of state resources across various sectors, particularly those with growth potential that currently receive insufficient attention.

State support should also be tailored to the needs of different types of institutions and companies, especially startups and small enterprises, which require specialized financing and advisory tools. To enhance the effectiveness of support, authorities must improve coordination between central and local governments, as well as between public and private institutions.

In conclusion, the asymmetry of state support for innovative ecosystems poses a significant challenge to balanced economic development.

Discussion. Addressing this issue calls for a strategic approach to resource allocation and a coordinated effort at all levels of government. Future research should explore effective methods for resource distribution and action coordination across governmental tiers.

Keywords: innovation; national innovation ecosystem; mechanisms of public administration; Innovative product.